

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, 2012-10-31

Znak: PNK.I.4130. 10B .2012

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz.1591, z 2002r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz.558, Nr 113, poz. 984, Nr 214 poz. 1806, z 2003r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz.1568, z 2004r. Nr 102,poz.1055, Nr 116,poz.1203, Nr 214, poz.1806, z 2005r. Nr 172, poz.1441,Nr 175 poz. 1457, z 2006r. Nr 17, poz. 128, Nr 181 poz. 1337 oraz z 2007r. Nr 48 poz.327, Nr 138 poz. 974, Nr 173, poz. 1218, z 2008r. Nr 180, poz. 1111, Nr 223, poz. 1458, z 2009r. Nr 52, poz. 420, Nr 157, poz. 1241, z 2010r. Nr 28, poz. 142, poz.146, Nr 106, poz. 675, Nr 40, poz.230, z 2011r. Nr 117, poz.679, Nr 134, poz. 777, Nr 21, poz. 113, Nr 217, poz. 1281, Nr 149, poz. 887, Nr 217, poz.1281, z 2012r. poz. 567/

stwierdza się nieważność

uchwały Nr XXII/179/2012 Rady Miejskiej w Chmielniku z dnia 26 września 2012 r. w sprawie zasad i trybu przyznawania nagród i wyróżnień za wybitne osiągnięcia sportowe.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 września 2012 roku Rada Miejska w Chmielniku podjęła uchwałę w sprawie zasad i trybu przyznawania nagród i wyróżnień za wybitne osiągnięcia sportowe.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż podjęta ona została z istotnym naruszeniem prawa, a w szczególności art. 31 ust. 3 i art. 35 ust. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 2010r. o sporcie (Dz.U. Nr 127, poz. 857 ze zm.).

W podstawie prawnej uchwały Rada Miejska powołała m.in. przepisy art. 31 ust. 3 i art. 35 ust. 6 ustawy o sporcie.

Dokonując analizy treści uchwały, jak również przepisów prawnych zawartych w jej podstawie prawnej należy stwierdzić, że Rada podejmując powyższą uchwałę podjęła próbę uregulowania jednym aktem prawnym kwestii przyznania nagród sportowych: za osiągnięte wyniki sportowe i za wyróżnianie się osiągnięciami w działalności sportowej.

Ustawa o sporcie zawiera w swej treści dwie odrębne podstawy prawne do wydania przez organ stanowiący uchwał w sprawie nagród sportowych. Upoważnienia te jednak różnią się zarówno zakresem podmiotowym jak i przedmiotowym. W myśl art. 31 ust. 2 i 3 tej ustawy, rada gminy ustanawia stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe, w tym stypendia lub nagrody dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym. Uchwałą określa szczegółowe zasady, tryb ich przyznawania i pozbawiania oraz ich rodzaje i wysokość, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy. Zgodnie z kolei z przepisem art. 35 ust. 5 i 6 ustawy o sporcie rada gminy ustala wyróżnienia i nagrody pieniężne dla trenerów oraz innych osób wyróżniających się osiągnięciami w działalności sportowej. Upoważnienie zawarte w tym przepisie upoważnia zaś do określenia warunków i trybu ich przyznawania oraz ich rodzajów i wysokości, z uwzględnieniem znaczenia osiągnięć dla danej społeczności lokalnej.

Założywszy racjonalność ustawodawcy, który nie może upoważniać dwukrotnie do regulowania tej samej materii, stwierdzić należy, że zakresy obu upoważnień są rozłączne. Prowadzi to do uznania, że w przedmiocie nagród sportowych rada gminy może podjąć dwie odrębne uchwały, bądź ewentualnie w jednej uchwale może ona zawrzeć materię określoną zarówno przepisem art. 31 ust 3 ustawy, jak i art. 35 ust. 5 i 6 ustawy. W obu jednak tych wypadkach organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego jest zobowiązany uwzględnić wszystkie elementy zawarte w obu przepisach upoważniających. Wskazane wyżej przepisy ustawy o sporcie bowiem są normami o charakterze iuris cogentis i zawierają jednocześnie upoważnienie do wydania aktu prawa miejscowego. Z uwagi na to, uregulowania wydawanego na ich podstawie aktu prawnego powinny być sformułowane w taki sposób, aby kompleksowo wypełniały zakres przekazanych przez ustawodawcę uprawnień. Niespełnienie natomiast którejkolwiek z przesłanek w nich zawartych skutkuje bezwzględnie nieważnością uchwały.

Z literalnego brzmienia art. 31 ust. 3 oraz art. 35 ust. 6 ustawy wynika, iż rada gminy wypełniając delegację ustawową, bierze pod uwagę: znaczenie danego sportu dla tej gminy, osiągnięty wynik sportowy oraz znaczenie osiągnięć w działalności sportowej dla danej społeczności lokalnej - i dopiero wtedy określa szczegółowe zasady, tryb przyznawania i pozbawiania oraz rodzaje i wysokość stypendiów, nagród i wyróżnień.

Zatem wysokość stypendiów, nagród i wyróżnień powinna zależeć od znaczenia danego sportu czy danych osiągnięć sportowych dla jednostki samorządu terytorialnego, jak również od osiągniętego wyniku sportowego i powinno to zostać określone w uchwale organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, iż celem wprowadzenia warunkowania wysokości nagród i stypendiów było jasne określenie w uchwale, jaką nagrodę może uzyskać dany zawodnik osiągając określony wynik sportowy, wiedząc przy tym jakie znaczenie dla jednostki samorządu terytorialnego ma dany sport, czy dane osiągnięcia sportowe. Według aktualnego stanu prawnego tylko organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego ma możliwość stanowienia o wysokości stypendiów i nagród, które są przyznawane na podstawie zawartych w uchwale zasad i trybu.

Tymczasem w ocenie organu nadzoru przedmiotowa uchwała nie wyczerpuje w pełni dyspozycji przepisów art. 31 ust. 3 i art. 35 ust. 6 ustawy o sporcie.

Przyjęte przez Radę Miejską postanowienia nie określają w ogóle wysokości nagród, które mogą być przyznawane zawodnikom lub trenerom. Zgodnie z cytowaną delegacją ustawową Rada Miejska powinna określić w sposób precyzyjny wysokość nagród, które powinny być zróżnicowane ze względu na znaczenie danego sportu dla Gminy Chmielnik, osiągnięty wynik sportowy oraz znaczenie osiągnięć w działalności sportowej dla mieszkańców Gminy.

Wysokość nagrody powinna zostać określona precyzyjnie w uchwale – bądź poprzez wskazanie kwoty jaką otrzyma osoba uprawniona za swoje osiągnięcia, bądź poprzez określenie sposobu jej wyliczenia. Jednakże wartości, które posłużą temu wyliczeniu muszą być możliwe do ustalenia przez każdego adresata tej uchwały. Kompetencje w tym zakresie w myśl cyt. delegacji ustawowej przysługują oczywiście wyłącznie organowi stanowiącemu gminy, który nie może ich przekazać innemu organowi. Tymczasem Rada Miejska nie określając w analizowanej uchwale wysokości nagród dla zawodników i trenerów, przekazała swoje kompetencje prawotwórcze Burmistrzowi, który jest organem uprawnionym do przyznawania tych świadczeń.

Mając na uwadze treść normy kompetencyjnej zawartej w art. 31 ust. 3 ustawy stwierdzić należy, że rada gminy zobowiązana jest do określenia jasnych i precyzyjnych przesłanek przyznawania nagród za osiągnięte wyniki sportowe oraz nagród dla trenerów prowadzących szkolenie zawodników osiągających wysokie wyniki sportowe w międzynarodowym współzawodnictwie sportowym lub w krajowym współzawodnictwie sportowym.

Ustalając zatem zasady przyznawania tych nagród rada gminy powinna brać pod uwagę kryteria przyjęte przez ustawodawcę tj. osiągnięty wynik sportowy i znaczenie danego sportu dla gminy (art. 31 ust. 3 ustawy) oraz znaczenie osiągnięć w działalności sportowej dla społeczności gminy (art. 35 ust. 6 ustawy).

Rada Miejska w § 4 uchwały wskazała, iż kryterium warunkującym przyznanie nagrody zawodnikom jest „wysoki wynik sportowy we współzawodnictwie”, bądź „wysoki wynik sportowy o niewymiernym charakterze”, lub „postawa godna naśladowania”.

Nie sposób przyjąć, iż lakoniczne określenie „wysoki wynik sportowy we współzawodnictwie lub o niewymiernym charakterze” może być uznane za kryterium przyznawania nagród sportowych. Są to bowiem pojęcia nieostre, a Rada Miejska nie ustaliła znaczenia tych pojęć.

W świetle powyższego zasadne jest stanowisko, iż Rada Miejska nie określiła zasad, warunków przyznawania nagród sportowych do czego była zobowiązana przez ustawodawcę.

Zastrzeżenia budzi ponadto jednoczesne przyznanie Burmistrzowi kompetencji do występowania z wnioskiem o przyznanie nagrody oraz do jej przyznawania.

Zupełnie bezpodstawne i niezrozumiałe są postanowienia uchwały, z których wynika, iż nagrody i wyróżnienia mogą być przyznawane w ramach otwartych konkursów ofert.

W § 4 ust. 2 uchwały Rada Miejska określiła krąg podmiotów uprawnionych do otrzymania nagrody. Regulując przedmiotowe kwestie Rada Miejska przekroczyła zakres

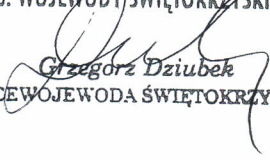
delegacji ustawowej. Katalog bowiem podmiotów, które mogą otrzymać nagrody został określony przez ustawodawcę.

Brak pełnej realizacji upoważnienia ustawowego należy zaliczyć do istotnego naruszenia prawa.

W tym stanie rzeczy stwierdzenie nieważności uchwały jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Grzegorz Dziubek
WICEWOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI